

ningen er truffet af Arbejderforsikrings-Raadet. Invalideforsikringsraadet kan dog efter Forhandling med Arbejderforsikrings-Raadet straks iværksætte de i § 20 nævnte Helbredelsesforanstaltninger.

Forinden Raadet træffer Afgørelse i en Sag, kan det, naar særlige Omstændigheder taler derfor, give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Aktstykker.

§ 17.

Saaframt Invalideforsikringsraadet har fastsat, at der foreligger en vedvarende Nedsættelse af Erhvervsevnen af en saadan Størrelse som i § 3 ommeldt, træffer Direktøren for Sygekassevæsenet Foranstaltning til, at Invalidere fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen maa anses at være indtraadt — dog tidligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begæring om Invalidere er indgivet —, udbetales gennem den anerkendte Sygekasse, indenfor hvis Omraade den paagældende har Bopæl.

Udbetalingen sker maanedvis forud. Direktøren for Sygekassevæsenet kan dog efter Forhandling med Invalideforsikringsraadet i ganske særlige Tilfælde bestemme, at der af fremtidig Rente forskudsvis udbetales en Rentenyder indtil 2 Aars Rente paa een Gang, saaframt der herved foreligger Mulighed for en Forbedring af den paagældendes Erhvervsforhold, der skønnes at kunne faa invalidemæssig Betydning. Forskuddet afdrages efter Direktørens nærmere Bestemmelse.

Har Invalideforsikringsraadet skønnet, at Nedsættelsen i Erhvervsevnen kun er forbigaaende, indtræder Retten til Invalidere først, naar Retten til Dagpenge fra Sygekassen samt den tilsvarende Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 er ophørt, og vedvarer kun, saa længe Erhvervsevnen maa anses at være nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. Bestemmelserne i § 18.

Invalidere kan alene tilstaa og oppebæres, for saa vidt den paagældende bor i Indlandet, jfr. dog § 1, sidste Stykke.

Naar Direktøren for Sygekassevæsenet, f. Eks. gennem Meddelelser fra andre, Myndigheder eller private, bliver opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilstaaede Invalidere, træffer han efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet, derunder Forhandling med vedkommende Rentenyder (dennes paarørende) og Indhenten af Kommunalbestyrelsens Erklæring, i fornødent Fald Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme den paagældende til Gode. I saa Henseende er Direktøren berettiget til at paakalde vedkommende Kommunalbestyrelses Bistand, saaledes at denne enten udbetaler Renten eller medvirker til, at der træffes anden forsvarlig Ordning.

Skønnes forannævnte Foranstaltninger ikke tilstrækkelige til, at Renten anvendes paa forsvarlig Maade, paahviler det Direktøren at gribe ind efter Lovgivningens Regler, eventuelt at drage Omsorg for, at den paagældende Rentenyder umyndiggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 §§ 2—3.

§ 18.

Enhver Rentenyder er pligtig gennem vedkommende Sygekasses Bestyrelse at underrette Invalideforsikringsraadet om Forandringer i hans Forhold, der forbedrer hans Erhvervsevne i en saadan Grad, at Retten til Invalidere ikke længere er til Stede.

Ligeledes paahviler det saavel vedkommende Sygekasses som Kommunens Bestyrelse at gøre Indberetning til Invalideforsikringsraadet, naar Bestyrelsen skønner, at der er indtraadt saadanne Forandringer i den forsikredes Forhold.